

Załącznik nr 2

Opisy wybranych gatunków zwierząt

KOALA AUSTRALIJSKI

Koala jest symbolem Australii. To niewielkie zwierzę – jego waga nie przekracza 12 kg. Żywi się głównie liśćmi eukaliptusów i zamieszkuje lasy eukaliptusowe porastające wschodnią część Australii. Większość czasu spędza na drzewach. Popularnie jest nazywany „misiem koala”, co sugeruje pokrewieństwo z niedźwiedziami. Koala należy jednak do zupełnie innej grupy zwierząt – do torbaczy, tak jak kangur.

Zagrożenia:

Koala jest gatunkiem narażonym na wyginięcie. W ciągu ostatnich 18-24 lat jego liczebność spadła o 28%. Susze i pożary powodują niszczenie lasów eukaliptusowych – środowiska życia koali. Zagrożeniem jest również intensywna zabudowa i wycinanie lasów, w celu pozyskania drewna. Działania te powodują fragmentację siedlisk (co oznacza łatwiejszy dostęp dla drapieżników, w tym psów domowych i dzikich). Koala giną również na leśnych drogach w kolizjach z pojazdami.

Jeszcze 100 lat temu Australię zamieszkiwały miliony koali, a obecnie ich liczbę szacuje się na ok. 100 000 osobników.

Opracowano na podstawie:

<http://www.iucnredlist.org/details/16892/0>

<http://www.polskatimes.pl/arttykul/575159,koale-znikaja-z-mapy-australii-za-kilka-dekad-ich-nie-bedzie,id,t.html>

ORANGUTAN

Orangutany zamieszkują jedynie dwa miejsca na Ziemi – lasy tropikalne na Borneo (Malezja) i Sumatrze (Indonezja). Na każdej z tych dwóch wysp mieszka inny gatunek orangutana. Zwierzęta te większość czasu spędzają na drzewach i bardzo rzadko schodzą na ziemię, co odróżnia je od goryli i szympanśów. Orangutany potrzebują dużo przestrzeni i preferują życie samotnie. Żywią się głównie owocami, lubią też niektóre gatunki kwiatów, miód, liście i owady.

Zagrożenia:

Orangutany są krytycznie zagrożone wyginięciem, głównie z powodu utraty siedlisk, spowodowanej suszą, pożarami i wyrębem lasów tropikalnych pod produkcję papieru i oleju palmowego. Zagrożeniem jest również nielegalne chwytanie małych orangutanów na sprzedaż.

100 lat temu na wolności żyło ponad 300 000 orangutanów. Obecnie pozostało ich ponad 14000 na Sumatrze i ponad 50 000 na Borneo. Niestety za sprawą zmian klimatycznych wydłużają się okresy susz i coraz częstsze są pożary lasów na Sumatrze i Borneo, co w połączeniu z intensywną wycinką drzew sprawia, że przestrzeń do życia dla orangutanów stale zmniejsza się.

Opracowano na podstawie:

http://www.orangutans-sos.org/kids/orangutan_facts

<http://www.iucnredlist.org/details/17975/0>

<http://www.iucnredlist.org/details/39780/0>

NOSOROŻEC BIAŁY

Na świecie występują dwa podgatunki nosorożca białego, różniące się znacznie pod względem budowy: południowy – bardziej liczny i północny - krytycznie zagrożony wyginięciem. Nosorożce zamieszkują sawanny, żywią się trawą, ale zjadają również gałęzie drzew, osty i krzewy.

Nosorożce białe są największymi z żyjących obecnie nosorożców. Wyróżniają je dwa rogi. To właśnie one stały się przyczyną ginięcia gatunku. Róg nosorożca jest wartościowym towarem, gdyż w medycynie Wschodu uznaje się go za lek m.in. na choroby wątroby, serca i skóry.

Zagrożenia:

Nosorożec biały północny

Jeszcze niedawno na wolności żyło kilkadziesiąt osobników tego gatunku. Niestety zamieszkiwały tereny niespokojne politycznie i objęte wojnami domowymi. W Sudanie, Demokratycznej Republice Konga, czy w Republice Środkowoafrykańskiej siedlisk dla nosorożców było coraz mniej, a dodatkowo były one łatwo dostępne dla kłusowników. Od 2006 roku nie widziano na wolności nosorożca białego północnego, ani nie znaleziono jego śladów.

Nosorożec biały południowy

Gatunek liczy kilkanaście tysięcy osobników, występuje głównie na obszarze Kenii, Namibii, RPA i Zimbabwe. Głównym zagrożeniem dla nosorożców jest kłusownictwo, z udziałem zorganizowanych grup przestępczych handlujących rogami nosorożców na czarnym rynku.

Opracowano na podstawie:

<http://www.iucnredlist.org/details/4185/0>

<http://www.national-geographic.pl/aktualnosci/nosorozec-bialy-polnocny-wymarl>

PANDA WIELKA

Panda wielka zamieszkuje wyłącznie lasy bambusowe, rosnące w Chinach na wysokości 1200–4100 m n.p.m. (zimę schodzi do 800 m n.p.m.). Jej przynależność do drapieżnych nie ulega wątpliwości, jednak w rzeczywistości odżywia się pędami roślin (najchętniej pędami bambusa), nie gardzi też rybami i małymi gryzoniami.¹ Dorosła panda wielka mierzy około 1,5 metra wysokości, waży do 160 kilogramów i wyróżnia się czarno-białym ubarwieniem.

Zagrożenia:

Jedną z głównych przyczyn wymierania pandy wielkiej jest działalność człowieka. Od starożytności ludzie uważali jej futro za bardzo cenne ze względu na stosunkowo niewielką liczbę pand. Współcześnie ludzie niszczą naturalne środowisko pandy, wycinając lasy pod pola uprawne, co zaburza przemieszczanie się i rozmnażanie tych zwierząt. Kolejną przyczyną zanikania pandy wielkiej jest masowe obumieranie bambusów na rozległych przestrzeniach.²

Obecnie na wolności w Chinach żyje ponad 1 800 pand wielkich. Jeszcze niedawno panda wielka była gatunkiem krytycznie zagrożonym. Dla ratowania tych zwierząt w Chinach utworzono sieć rezerwatów i podjęto współpracę z lokalnymi społecznościami, aby zapewnić dodatkowe źródła utrzymania ludności i zmniejszyć wykorzystanie bambusowych lasów górskich. Dzięki zabiegom ochronnym, liczba pand ostatnio wzrosła (wzrost o 17 % w latach 2004-2014) i nie jest już ona uznawana za gatunek krytycznie zagrożony wyginięciem.

Opracowano na podstawie:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Panda_wielka

<http://www.wwf.pl/?19940/Panda-wielka-juz-nie-jest-w-grupie-wysokiego-ryzyka-wymarcia>

1 https://pl.wikipedia.org/wiki/Panda_wielka

2 https://pl.wikipedia.org/wiki/Panda_wielka

ORLIK GRUBODZIOBY

Ptak drapieżny, duży (długość ciała 62-74 cm), wędrowny, należy do rodziny jastrzębiowatych. Zamieszkuje teren od północno-wschodniej Europy do wschodniej Azji. Zimuje na południu Azji, w południowo-wschodniej Europie i na Bliskim Wschodzie.

W Polsce występuje na terenie Bagien Biebrzańskich. Opuszcza je pod koniec września, udając się „na zimowanie” na południe Europy, Bliski Wschód lub dalej, aż do Afryki.

Zagrożenia:

Orliki grubodziobe polują, zakładają gniazda i najlepiej czują się na terenach bagiennych. Najpoważniejszym zagrożeniem dla tego gatunku są niekorzystne zmiany w środowisku, takie jak: osuszanie terenów bagiennych, wycinanie starych drzew (na których mogą zakładać gniazda) oraz płoszenie ptaków w okresie lęgowym. W czasie wędrówki ptaki giną w wyniku zderzeń z liniami wysokiego napięcia i są ofiarami myśliwych.

Orlik grubodzioby jest narażony na wymarcie. Liczbę dorosłych osobników na świecie szacuje się na 3,300-8,800. Ich liczba w Europie prawdopodobnie nie przekracza 900 par (najliczniej występują w Rosji - ok. 800 par i na Białorusi 100 – 150 par). W Polsce mieszka 15-20 par.

Opracowano na podstawie:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Orlik_grubodzioby

<http://orlikgrubodzioby.org.pl/>